

חופת העמק

נישאו ♦ בעפולה, ערנה לוי, מורה לעתידי ואחת מ-12 ילדיה של דויד לוי, סגן ראש-המשלה ושר-השיכון והבינוי ואשתו רחל, והיים סריץ (28), פקיד בנק המזרחי (במחלקת מטבע-חיוך) בבית-שאן, עיר-מגוריהם של החתן והכלה הטריים.

אסיבהנות

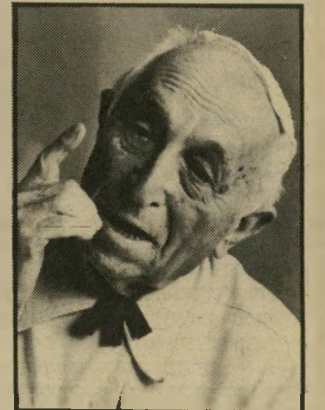
נפטרה ♦ בקאהיר, ממחלת הלוך מיה, בגיל 67, פארידה זולפיכאר, מי שהיתה, במשך עשר שנים, אשתו הראשונה של אחרון מלכי מצרים, פארוק. אחרי שילדה המלכה הצעירה, שהיתה בת 17 בעת נישואיה למלך בן ה-18, שלוש כנות בזו אחר זו, נואש פארוק מן התיקוה שתלד לו בן זכר, גרש אותה וכך יצאה זולפיכאר לגלות ארבע שנים לפני שפארוק עשה זאת בעיקבות הרחתו עליידי הקצינים החופשיים בהפיכת קיץ 1952. זולפיכאר, ששהתה שנים רבות בלונדון, שווייץ וצרפת, הפכה לציירת שהתפרנסה לקיומה ממכירת ציוריה ושבה למולדתה רק בימי של אנוור אליסא-ראת.

משקם-הזונות

נפטר ♦ בכיג'נג, סין, ממחלות הסרטן והסכרת, בגיל 78, ר"ר ג'ורג' הילמן, רופא אמריקאי שהיה ידוע בסין יותר בכיג'נג-היבה שלו מה הייד (הסגולה שבאה מעבר לימים) ושניהל, במשך 55 השנים האחרונות, מאבק בלתי-מתפשר במחלות המין והצרעת וגם כבתי-הבושת, שעל שייקום זונותיהם טרח כמיוחד.

מתפיל-המים

נפטר ♦ בתל-אביב, בגיל 91, אלכסנדר זרחין, מהגרס וממציא, שנודע במיוחד כשיטת כתיבת-הממים שלו (שעיקרה הקפאת מים, שעם הפשרתם הם מאכרים את מליחותם). למרות שהמצאתו זאת של זרחין, יליד אוקראינה ובנו של יצרני-מים, היתה מבוקשת מאוד כברית-המועצות עוד בשנות ה-30 (ועת רכש הצבא האדום את פטנט ההתפלה הזה והפעיל אותו כמחטינותיו במרכיבות תורכסטאן שעל גבול סין ואפגניסטאן), נכלא זרחין מיספר פעמים, בעיקר בגלל התבטאויותיו הציוניות (כולל חתימת מאמרים מדיניים עייים בראשי-התיבות לצ"א — למען ציון לא אחשה) ורק בתוהו ובוהו ששרר כברית-המועצות אחרי מילחמת הערבים השנייה הוא הצליח לצאת ממנה (בעזרת ניירות פולניים מזויפים) ולע

ממציא זרחין

בתורכסטאן, כאילת, ברחבי-הכר

לוח ארצה. כארץ ניהל מאבק ממושך עד ששיטתו הוכרה וזכתה לניסיון מע"ש (באילת), שעלה יפה מאוד. לאחרי כן שימשה שיטתו יסוד להקמת הודסת התפלה, אחת החברות-היבנות של הקונצרן-הענק הממשלתי, מימיק'לום לישראל, המשוקק את מיתקני-ההתפלה הרוחניים ברחבי-הכר.

השערוריה לרגלי המצדה: מה עומד מאחורי הריב בין איציק מרדכי ושרה דוידוביץ? דפנה ברק:

נכון שלקחתי את המצלמה שלה, אבל לא תקפתי אותה ולא שברתי את מצלמתה, אפילו לא נגעתי בה. היא פשוט משקרת. כמהלך הקונצרט היא הפריעה וצילמה כמה פעמים, למרות שהכרו ביקש, בשלוש שפות, שלא לצלם. בצילומיה היא התמקדה בי. זאת לא הפעם הראשונה שהיא מתמקדת בי. גם בעצרת-הזיכרון לחללי השיריון היא עשתה את זה. כבר שלוש שנים היא מציקה לי ומטרידה אותי בטלפון ובדרכים אחרות... רובר צה"ל שאל אותי אם אני מוכן להיפגש איתה,

אשת-החברה והאלוף

פולקלור

הנה כמה הברקות של שרה דוידוביץ:

- סיפור א': בשלהי כהונתו של שימרון פרס כראש-המשלה, קיבלו לפתע כל מיני חשופים וחשופות הזמנות טלפונית, לבוא לבית ראש-המשלה לארוחת-ערב, לכבוד נשיא מדינת בלז. כן, כן, בלז.
- חלק מהמוזמנים המעטים (זה היה אירוע די אינטימי) חשבו שזוהי בדיחה, ועל-כן בדקו בלישכת ראש-המשלה. הסתבר שהבדיחה היתה רצינית ביותר. בערב המיועד נקבצו ובאו לבית ראש-המשלה כמה שרים, כמה חברי-כנסת, עורכי-דין, שגרירים, ראשי-עיריות-פיתוח ושרה דוידוביץ.
- בעת הכניסה של החשופים, נכחו בשטח שניים-שלושה צלמים, וביניהם שרה דוידוביץ. לפתע התבקשו הצלמים לעזוב את השטח. אז, סיפור כמה מהנוכחים הנדהמים, התחבקה דוידוביץ עם אחד החשופים, הצטלמה עימו ו...נכנסה עימו.
- במשך האירוע כולו נהגה בחביבות מרובה עם המוזמנים, שיבחה בקול את המטעמים שהוגשו, ובעיקר שיבחה את המארחת, שאותה כינתה במליליאריות "סוניה".
- ואילו סוניה (פרס) פשוט השתגעה כל הערב לדעת מיהי האשה הסימפטית היא, המשבחת אותה והמעטירה עליה מחמאות, והי מרגישה אצלה כמו בבית.
- בתום האירוע, אחרי שכולם התחבקו והתנשקו ונפרדו, נערך בירור-בזק, כיצד הגיעה הגברת דוידוביץ למקום. כל זה ועוד לא הפריע לדוידוביץ נעימת-הסבר לפרסם את תמונתה עם אחד הא"ח"מים באחד העיתונים. הכיתוב למטה הסביר שהשניים היו בין המוזמנים לאירוע לכבוד הנשיא האורח. כל הכבוד.
- סיפור ב': כשביקר ג'ורג' בוש, סגן נשיא ארצות-הברית, בישראל, ערכו לכבודו, בין היתר, מסיבת-קוקטייל ממורת בירי שלים. על-פי כללי הפרוטוקול, היתה שורת מקבלי-פנים בכניסה. לצד בוש ניצב ישראלי, העובד בשרות האמריקאים. הוא היה ממונה על הצגת המוזמנים.
- הישראלי התחיל במלאכה: "הכר, אמר לבוש, את שר ה... יושב-ראש ועדת ה... חברי-הכנסת... הכר את שרה דוידוביץ!" למחרת ניסה הישראלי לתאר במינוח-הכנסת את גודל המתעתה. הוא פשוט לא הבין איך הצליחה הגברת ההדורה, עטורת-הפא-ייטים, לחדר מצעד לטבעת-הביטחון לתור המוזמנים הכבודים. מששאל את דוידוביץ, סיפר, היא פטרה אותו בחיוך חביב שהביע זילזול, כאילו אמרה: "נו, באמת!"
- סיפור ג': לפני כמה שנים הצטרפתי להיעזר במשהו בדבורה (אשת חיים) קורפו. שרה דוידוביץ מייד הורידה ממני את נטל הסלמונים והאירגון. בצהרי יום-המסין נוראי מצאתי את עצמי דוררת במכוניתה של דוידוביץ לעבר ביתו של שר-התחבורה. רחובות ירושלים היו ריקים מאדם, בגלל החום הצורב. הצצתי בשעון. השעה לא נראתה לי מתקבלת על הדעת לביקור חברתי. "את בטוחה, שאלתי את דוידוביץ, שהיא (דבורה קורפו) יודעת שאנחנו מגיעות!" "אז עוד כמה דקות", אמרה דוידוביץ, בטון עליו במיוחד, "היא תדע!"

מתי ושרה דוידוביץ בחתונתם מחוץ ופשי קשה

רה דוידוביץ: "איציק מרדכי כי היכה אותי" איציק מרדכי: "היא מציקה לי כבר שלוש שנים" אלה היו הכותרות בשבוע שעבר. האחראים לכותרות הם שניים: אשת-החברה הירושלמית שרה דוידוביץ ואלוף פיקוד-הדרום, הקורבן של פרשת השב"כ, איציק מרדכי. אחרי סיום הקונצרט לרגלי המצדה, סיפרה דוידוביץ לשמואל טל, הכתב הצבאי של הצהרון הדרשות, "התנפל עלי האלוף, חטף את המצלמה שלי והתרחק. רצתי אחריו וצעקתי: תחזירי תחזירי! בשלב מסוים השגתי אותו, וניסיתי לתלוש מעליו את המצלמה. תוך כדי מאבק הוא ניסה לפתוח את המצלמה ולהוציא את סרט הצילום. כל הזמן הוא צעק: רק אני אגיד לך עם מי לרבר ואת מי לצלם! המצלמה נשברה, הסרט נחשף, ואחר כך התברר לי שאבן-ספיר, שהיתה משובצת בטבעת שלי, אברה". אלוף פיקוד-הדרום הגיב באוזני טל: